

Galahov je vsestrano poznal zgodovino ruskega slovstva, zato je napisal o njem dosti priročnih knjig. Njegova dela so se posebno urno razprodala; tako je njegova *Russkaja hrestomatija* doživela 21. natisek, a *Istorija ruskoj slovesnosti* in druga dela po pet natisov. Največje njegovo delo je: «Istorija ruskoj slovesnosti, drevnej i novoj» (Petrograd 1863—1875) v treh zvezkih. To delo mu je pridobilo glas slovstvenega zgodovinarja, ne samo doma, ampak tudi čez mejo v celem slovanskem svetu. Doživel je 85 let.

Meseca rožnika tega leta je umrl v Rusiji znamenit mož: Jakov Karlovič Grot, podpredsednik cesarske ruske akademije v Petrogradu v 81. letu. Rodil se je v Petrogradu l. 1812. Učil se je v carskoselskom liceju, potem je bil sprejet v ministersko pisarno. Bil je pozneje profesor na vseučilišču helsingforškem, potlej na Aleksandrovske liceju. Že leta 1860. je šel v pokoj, da bi se bavil samo z vedo. Od tega časa je delal neumorno na znanstvenem polju. O ruskem slovstvu in jezikoslovju je napisal monumentalna dela. Njegova iziskavanja o Deržavinu, Lomonosovu, Krilovu, Puškinu, Karamzinu, Vjaremskom, Pletnevu, Bêlinskom, Gogolju, Kneginji Daškovej, Katarini II. itd. so kras ruskega slovstva. Poznal je natančno vse jezike slovanske, škandinavske, finske, romanske, sanskrit in klasične jezike. Bil je tudi častni ud «Jugoslovanske akademije» v Zagrebu.

«*Volna*» sbornik ruskoj hudožestvennoj liriki. Ruski pisatelj Šljapkin je zbral v sestavnem redu najboljše pesmi umetne lirike in jih izdal z omenjenim naslovom. Zbornik je razdeljen po vsebini. V njej je 338 pesmij 84 ruskih pisateljev. Zastopani so najboljše pesniki, kakor je Puškin, Lermontov, Turgenjev, Nekrasov, Fet itd. Če omenimo, da je izdaja jako vkusna in priročna (za žep), a cena nizka (1 gold.), priporočili smo jo s tem bralcem, ki se učé ruščine. Zbornik je izdal petrograjski knjižar, Hrvat Kunoslav Jurjević Heruc.

Znani ruski književnik Skabičevskij je izdal zanimivo delo *Očerki istoriji ruskoj censury*. V 24 poglavjih podaje pisatelj značilne pojave v življenju ruske cenzure od leta 1700—1863. Tukaj je ob jednom zgodovina tedanjega slovstva. Prebirajoč to knjigo zve čitatelj, kake težave so imeli ruski pisatelji s cenzuro. Tem bolj se čudi, kako se je vendar navzlic oviram tako visoko vzdignilo rusko slovstvo.

Znamenita je knjiga profesorja Viskovata: *Szatyj obzor istoriji novoj ruskoj literatury*, kateri je glavni namen podati rusko slovstveno zgodovino v lepem redu.

A. N. Apuhtin. Umrl je znani ruski pesnik Aleksej Nikolajevič Apuhtin. Rodil se je 15. listopada l. 1841. v mestu Nolhovi; pesmi je začel objavljati l. 1859. v «Sovremeniku». Njegove prve pesmi *Derevinske očerki* pohvalila sta Turgenjev in Nekrasov. Odlikujejo se po gladkosti jezika in prijetnosti. Bil je najboljši lirik; a ni izdal mnogo proizvodov.

Dr. Benjamin Ipavic.

(Slika na str. 496.)

Kakor druge opise, tako je stisnil neizprosni prostor tudi poročilo o našem — pač največjem sedanjem — skladatelju dr. Benjaminu Ipavicu, skladatelju tako priljubljene opere «Teharski plemiči». Porodil se je očetu Frančišku Ipavicu, zdravniku v Št. Juriju ob južni železnici, rododolenjcu, dné 24. grudna l. 1829. Po gimnazijskih in vseučiliških študijah je postal doktor zdravilstva na Dunaju in se naselil v Gradcu, kjer je sedaj praktični zdravnik in primarij v Anini otroški bolnišnici.

Že v mladih letih je kazal naš skladatelj nenavadno nadarjenost za glasbo. Harmonije se je učil pri skladatelju Remy-u, ki ga je imenoval najpridnejšega učenca. Zgodaj je nastopil kot samostojen skladatelj. Njegove znamenitejšé skladbe so: Bodi zdrava domovina, Napičnice, Zapuščena, Sirota, Ilirija oživljena, Vojaška, Brez jadra — brez krmila, Zvončki ubrani, Kdo je mar, Na Prešernovem domu, Srčno se raduj rod — Rojstva častiti god, Tičnik. — Njegov brat, gospod dr. Gustav Ipavic, je zdravnik — kakor njegov oče — v Št. Juriju ob južni železnici ali pod Rífnikom.

Iz znanstvenega slovstva v Avstriji.

«*Oesterreichisches Litteraturblatt.*» Herausgegeben durch die Leo-Gesellschaft. Redigiert von Franz Schnürer. — Ta slovstveni list je zato vreden, da ga omenimo, ker je na dobri podlagi in pa, ker izkuša nekako združiti vse narodnosti avstrijske. Zato omenja in ocenja mnogo slovanskih del. Gotovo bi poročal tudi o slovenski književnosti, če bi se le potrudil kak Slovenec napisati kaj za list in tako seznanil tudi Nemce o našem napredovanju. Slovenski rodoljubi prav na tem polju marsikaj zanemarimo in tako drugi narodi le malo vedó o nas. Če pride v tuje liste kako poročilo, pride večinoma od naših nasprotnikov, ki nas črnijo in smešijo. Ta stvar je vredna premisleka. «*Oesterr. Litteraturblatt*» izhaja dvakrat na mesec na celi poli vel. 4° in stane za neude Leonove družbe 5 gl., za ude 3 gl. na leto. List je urejevan prav dobro.

Dunajski cistercijski duhovnik dr. Bonifacij Platz, piše in bode kmalu dokončal veliko delo: «*Die Völker der Erde*», ki izhaja pri Wörl-u v Würzburgu in na Dunaju. To delo je v obče vredno vse hvale, saj obdeluje s katoliškega stališča velevažno vedo o narodih. Zanimivo pa je to: Pri Nemcih n. pr. nahaja skoro same vrline in prednosti; ni ga takega naroda, kakor je nemški; Nemčija je v Evropi prva država. Bodi res, ali ne: o tem se s pisateljem ne pričamo, ampak privoščimo Nemcem še več vrlin, kakor jih v knjigi našteva. — Pisatelj govori tudi o Slovencih n. pr.: Sploh je Slovenec nadarjen; poleg tega se nahaja med prostim ljudstvom dokaj nestrpnosti in hlapčevske (!) vlnudnosti. Proti gospodarju je zaprt in nezavpen ...»

